

עם השנתון

רק חלק מן המאמרים, שהגיעו אל המערכת, מתפרסמים בכרך זה. מקוצר היריעה אנו נאלצים לפרסם, בראשית השנה הבעלי"ט תשס"ח, כרך נוסף של מאמרים.

בכרך הנוכחי ארבעה מדורים:

במקרא – ד"ר מיכאל אביעז טוען, כי מניע פוליטי הביא לבחירת ירושלים כבירה על ידי המלך דוד.

ד"ר ניסן אררט מציע פרשנות אינטרטקסטואלית לשני מפגשים אצל באר המים בארם נהרים.

פרופ' חננאל מאק מתמודד עם משמעות כפולה של המלה המנחה חנם בספר איוב.

ד"ר עמיחי נחשון מעמיד על המשתמע מן הכתוב "לא תעמד על דם רעך אני ד" – כתביעה מן האדם בעתות שלום כבעתות מלחמה.

תכלית מאמרו של פרופ' עמוס פריש היא להקדיש תשומת-לב לפרשנות הבתר-קלסית. להזגמה מובאת פרשנות מטעם ר' שמואל לניאדו ורש"ר הירש.

בהגות – אברהם אוחיון מסב את תשומת לבנו להערות רמב"ם למאמר חז"ל בעניין העולם הבא. ד"ר ירמיהו מלחי פוקח את עינינו לראות מכנה משותף לשיטות הלימוד בדרכי ההוראה בישיבות בבל, בתקופת הגאונים, ובישיבות צרפת ואשכנז.

ד"ר יהושפט נבו שב ומעלה את שאלת המשקל שנתנה ההגות החסידית לגאולה הלאומית – ביחס לגאולה האישית.

בעייה ללא פתרון מציע ד"ר אורי צור בניסיון לקבוע הלכה בתלמוד על-פי המושגים: "הלכה כ... מנהג כ... נהגו העם".

בספרות – ד"ר אסתר אזולאי וד"ר רוד טוהר מציעות לקרוא את מחזור השירים "ילדות", מאת לאה גולדברג, על דרך הפרשנות האינטרטקסטואלית – נוסף על הביקורת הפסיכואנליטית והפמיניסטית.

עגנון מורכב מאוד בכתיבתו. פרופ' אורציון ברתנא מבקש ליתן בידינו כלי ספרותי להבנתו המורכבת של 'סיפור פשוט'.

ד"ר יוסי ויליאן מבקש לעמוד על דרך התמודדות הילדים והנוער עם 'העקירה', בקיץ תשס"ה, ו'הפינוי', בחורף תשס"ו, באמצעות כתיבתם הייחודית.

אור חדש על נסיונותיו הספרותיים של ס. יזהר בראשית דרכו – מציעה ד"ר אביבה מהלו.

ד"ר אריאלה קרסני שבה ודנה בספרות ילדים, והפעם מתייחסת למוטיב "הגולם".

בהוראה ומחקר – מגוון של נושאים :

ד"ר זהבה ביגמן מדגימה, על יסוד מקרה ספציפי של תלמיד כתיב י', את החשיבות השונה, שיש לכישורים פונולוגיים ומורפולוגיים באנגלית – בהשוואה לעברית.

במאמר המשותף, ד"ר סטופל וד"ר רחל מוגילבסקי מרחיבים ומבארים את התכונות של המחלק המשותף הגדול ביותר (ממג"ב) ואת הכפולה המשותפת הקטנה ביותר (כמק"ב).

במאמר אחר ד"ר סטופל וד"ר שלמה חריר מציעים תרומה נוספת להבנת מה שמכונה סדרת פיבונצ'י.

במחקר של ד"ר אורלי שפירא על הקשרים בין סגנונות ההנחיה השונים והאפקטיביות שלהם – נמצא, כי 'מתן משמעות' היה המשפיע ביותר.

בחלק האנגלי – ד"ר נסים דנה פותח לנו צוהר להבנת "בני-מערוף" – דהיינו הדרוזים.

ד"ר רות טננהולץ נזקקת לכלים בלשניים כדי להבין, מבחינה ספרותית, את הרשעת ג'ו קלר במחזה "כולם היו בני" מאת ארתור מילר.

לסיום, מפגיש פרופ' מיכאל מור דוגמאות של סתירות "אמיתיות" ו"מדומות" – בספרות הכללית ובספרותנו.

קריאה נעימה

ד"ר ניסן אררט

עורך השליון

לתשומת לבכם: כל המאמרים המתפרסמים בשנתון, נגישים לכל, באתר האינטרנט של כתב העת "שאנן": הוצאה לאור שנתון י"ב.

באתר המכללה:

www.shaanan.macam98.ac.il

או ישירות בעמוד השנתון

<http://www.sifbreshet.macam.ac.il/html/shnatonim.html>

שנתון "yle" – תשס"ז – כרך י"ב